

Ἐκδόθη:
Ἐν τῷ μηνί.
Τιμὴ ἴση τοῦ
Δραχ. 10.

ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ

Ἔτος τρίτον
Α. 1838.

Τ Ω Ν

ἸΤ ἸΝῶ ΚΕΝΤΡῶ

ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

(ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΒΑΣΙΛ. ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΕΙΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ Δ. ΑΝΣΕΛΜΟΥ.)

ἌΡΙΘ. 4.

1838.

(Φεβρουαρίου.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ. Περὶ Ἀσιανῆς καλλιτεχνίας. — ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ. Ἡ Ἰσλανθία καὶ τὸ ἑφάστιόν αὐτῆς ἕως ἡ ἔκλη. — ΠΟΛΙΤΙΚῆ Οἰκονομία. Περὶ κινδυνασφαλιστικῶν καταστημάτων. — ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ὁ Κέπλερ (Kepler). — ΔΙΑΦΟΡΑ. Πλευτισμὸς Μέθοδος. — Ἀνθρακί. — Κερασφόρος ἄνθρωπος. — Παράδειξ: κλίσεις.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ Ἀσιανῆς καλλιτεχνίας.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν Ἀσιανῶν δὲν εἶχε διόλου τὸν τύπον τοῦ καλοῦ, τὸν ὅποιον βλέπομεν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ ἔργα· ἐπειδὴ ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀξιεπαίνου χάριτος οἱ ἀρχιτέκτονες ἐφιλοτιμοῦντο νὰ ἐκπλήττωσι τὴν ὄψιν μὲ πλῆθος καλλωπισμάτων καὶ τεραστίους διαστάσεις. Βλέπομεν τῶντι εἰς τοὺς συγγραφεῖς ὅτι πολλὰ τεῖχη ὑψοῦντο ὡς 350 πόδας, καὶ ὅλαί αἱ οἰκοδομαὶ ἦσαν τρόπον τινὰ κολλοσαϊκῆ· ὅθεν καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης ὠνόμαζεν ὄρος τὴν Βαβυλῶνα, ἃν καὶ ἔκειτο εἰς ἐπίπεδον καὶ τελματώδη μάλιστα τόπον. Μετεχειρίζοντο δὲ οἱ Ἀσιανοὶ ὡς ὕλην πλίνθους εἴτε ὀπτὰς (τοῦβλα) εἴτε ἐξηραμμένας ἀπλῶς εἰς τὸν ἥλιον συνάπτοντες αὐτάς μὲ ἄσφαλτον (*) καὶ παρεμβάλλοντες στρώματα καλάμου.

Αἱ Βαβυλωνικαὶ πλίνθοι, τῶν ὁποίων σώζεται πλῆθος, φέρουσιν ἐπιγραφὰς μὲ χαρακτῆρας σφηνοειδεῖς· ἦσαν δὲ σμυλατωμένα καὶ ζωγραφισμένα μὲ λαμπρὰ καὶ ἀνεξίτηλα χρώματα. Γενικῶς δὲ οἱ Ἀσιανοὶ ἠγά-

(*) Ἰσὴ μίσηξ, ἰσοπέριξ, καὶ ἰσομήξ. ὅταν ἀνάθη παροῦσι δι' αἰς διαφόρους τῆς ἀεὶς τῆς.

ρυτοῦ παρὰ τὴν θάλασσαν. Τρία ἐκ τούτων κατὰ τὸν Χαμπολιώνη εἰκονίζουσι τὸν Σέσωστριν, τοῦ ὁποίου φαίνεται ἡμίσεστον τὸ ὄνομα, ἐξ δὲ ἕτερα παριστάνουσι τινα ἀσιάτην βασιλέα· ἀλλ' ὅλα σχεδὸν φέρουσι σημεῖα, ὅπου ἦσαν προσηλωμένα ἐπισανιδιώματα διὰ νὰ προφυλάττωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρας.

(3.)

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ.

Ἡ Ἰσλανδία καὶ τὸ ἡφαίστιον αὐτῆς ὄρος ἡ Ἐκκλη.

Ἡ Ἰσλανδία κειμένη πλησίον τοῦ πολιτικοῦ κύκλου παρουσιάζει εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τὸ ἀντίθετον τοῦ υπερβολικοῦ ψύχους καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πυρός. Εἰς οὐδὲν ἕτερον τοῦ κόσμου μέρος εὐρίσκει τις ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως γῆς τοσοῦτους κρατῆρας ἐκφέροντας φλόγας, τοσαύτας ἀναβραζόντων ὑδάτων πηγὰς, τοσαύτας ροὰς φλογόδους ὕλης. Τῆς γῆς ταύτης ἡ θεὰ παριστᾷ κάτιτι ἄγριον καὶ ἀποτρόπαιον. Τὸ σχῆμα αὐτὸ τῆς νήσου ὀλοκλήρου ἀνακαλεῖ τὴν ιδέαν τῶν σπαραγμῶν καὶ τῶν κλονισμῶν οἵτινες τὴν ἀνεστάτωσαν καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Τὸ μῆκος τῆς παραλίας τῆς παρουσιάζει θαλαίαις κοπὰς, ὅπου τῆς θαλάσσης τὰ ὕδατα καταδύουσι, καὶ ἀναριθμήτους γλώσσας γῆς προχωρούσας εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πελάγους· πρὸς τὰ ἐνδότερα βλέπει τις λίμνας καὶ χευμαρῶδεις ρύακας, καὶ ἀλύσεις ὀρέων.

Κατὰ τὰ 861, ὁ Νορβεγὸς πειρατῆς Ναδδὸδ (Naddodd) ἀνεκάλυψε τὴν Ἰσλανδίαν ὅπου ἐβρίφη ἐκ Τρικυμίας· δὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ κανένα κάτοικον καὶ τὴν ἐκάλεσεν (Seland) ἥτοι γῆν χιόνιον. Κατὰ τὰ 864 ὁ Σουεδὸς Γάρδαρος (Gardar) ῥιφθὲς ἐπίσης ἐκ τῆς κκοκαυρίας εἰς τὰ ἔρημα ταῦτα παράλια ἀνεγνώρισεν ὅτι τὰ παράλια αὐτὰ ἀνήκουν εἰς τινα νῆσον εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκε τὸ ὄνομα (Gardarholm) ἥτοι νῆσον τοῦ Γαρδάρου. Ὁ Σουεδὸς οὗτος ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του ἐξῆψε διὰ τῶν διηγήσεών του τῶν Νορβεγῶν τὴν φαντασίαν εἰς βαθμὸν ὥστε εἰς ἕτερος Πειρατῆς Φλώκης (Floki) καλούμενος ἀπεφάσισε νὰ κυριεύσῃ τὸν νέον τοῦτον τόπον. Διηγοῦνται ὅτι μὴ οὔσης τότε γνωστῆς εἰσέτι τῆς πυξίδος ὁ Φλώκης ἔλαθε μεθ' ἑαυτοῦ τρεῖς κόρακας διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγοί· καταπλεύσας εἰς τὰς νήσους Φερώας (Feroe) ἀπέλυσεν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὅσις ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς Φερώας, ἀπολύει μετὰ τινα καιρὸν τὸν δεύτερον ὅστις μὴ εὐρὼν διόλου γῆν ἐπαγγέληεν εἰς τὸ πλοῖον· ὁ τρίτος τέλος πάν-

των ἀναχωρήσας μετὰ ταῦτα ὑπάγει εἰς τὴν Ἰσλανδίαν κατ' εὐθείαν, καὶ ὁ Φλώκης ἀκολουθῶν τὴν διεύθυνσιν τοῦ κόρακος φθάνει εἰς τὴν γῆν ταύτην μετ' ὀλίγον ὅπου ἐνεκαθιδρύθη· ἀλλὰ παραμελήσας τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς διὰ τὴν ἀλείαν ἀπώλεσεν ὅλας τὰς ἀγέλας του. Ὁ χειμὼν κατέλαβεν αὐτὸν, οἱ πορθμοὶ ἐπληρώθησαν παγετοῦ, καὶ ὁ Τυροδιώκτης Φλώκης μεμονωθεὶς ἐπανήλθε τὸ ἀκόλουθον ἔαρ εἰς τὴν Νορβεγίαν, ἀποφασίσας θετικῶς νὰ παραιτήσῃ τὴν κατάκτησίν του, εἰς τὴν ὁποίαν μ' ὅλα ταῦτα ἔδωκε τὸ ὄνομα φέρε τὴν σήμερον ἀκόμη ὄνομα. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ σύντροφοὶ του ὅλοι δὲν συνεμερίζοντο τὴν ιδέαν του περὶ τοῦ τόπου τούτου τὸν ὁποῖον τοσοῦτον οὗτος κατεφρόνει, καθότι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐπήγει τὴν Ἰσλανδίαν διὰ πομπώδους πανηγυρικοῦ, μεταχειριζόμενος μάλιστα τὴν ἔκφρασιν αὐτὴν *Hār ἀναβλάστημα χόρτου ἀποστάζει βούτυρον*.

Τὰ πρῶτα εἰς Ἰσλάνδαν καταστήματα χρονολογοῦνται τὸ 874 ἔτος ἠγέρθησαν δὲ παρὰ δύο Νορβεγῶν. Ἀλλὰ τίποτε δὲν συνέτεινε τοσοῦτον εἰς τὸ νὰ κατοικηθῇ ἡ νῆσος αὕτη, ὡς ἡ Τυραννία τοῦ Ἀράλδου Βασιλέως τῆς Νορβεγίας ἐπὶ τῶν μικρῶν ἡγεμόνων παρὰ τῶν ὁποίων περιεκυκλοῦτο· ἐντὸς πεντήκοντα ἐτῶν τὰ παράλια ὅλα τῆς Ἰσλάνδας ἐκατοικήθησαν.

Ἡ Ἐκκλη ἀπολαμβάνουσα τὴν αὐτὴν εὐκλειαν ὡς ἡ Αἴτην καὶ τὸ Βεσοῦβιον δὲν εἶναι μ' ὅλα ταῦτα τοσοῦτον σημαντικὴ ὡς ἕτερα τινα ἡφαίστεια πλησίον τῆς κείμενα οὔτε ὡς ὄρος, οὔτε ὡς κέντρον πυριπνεύστου ἐνεργείας θεωρουμένη. Ἀλλὰ κεῖται πρὸς τὸ βόρειον τῆς νήσου μέρος, εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ παραλίου, καὶ εὐρίσκεται ἐκτεθειμένη εἰς τὴν θεὰν τῶν εἰς Γροενλάνδαν καὶ τὴν βόρειον Ἀμερικὴν μεταβαίνόντων θαλασσοπόρων· ἄλλως τε διεκρίθη διὰ τῶν συνεχῶν ἐκρήξεών της. Ὁ περίδοξος Βάνκ τὴν ἐπεσκέφη μετὰ τοῦ Σολάνδερ καὶ Τροΐλου κατὰ τὰ 1772. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγίναν ἐκ νέου ἔρευναι καὶ περιγραφαὶ τοῦ ἡφαιστείου αὐτοῦ καθὼς καὶ ἀπάσης τῆς Ἰσλανδίας κατὰ διαταγὴν τῆς Δανικῆς Κυβερνήσεως· καὶ κατὰ τὰ 1810 διάφοροι περιηγηταὶ ἀνέβησαν εἰς τὰς κορυφὰς τῆς Ἐκκλης.

Ἄπαντες οἱ περιηγηταὶ οὗτοι ἀναφέρουσι λόφον τινα ἐκ φλογόδους ὕλης σχηματίζοντα περὶ τοῦ πυριπνεύστου ὄρους εἰδὸς τι προπυργίου 40 μέχρι 70 ποδῶν τὸ ὕψος· ἀμα τὰ ἐκ τοῦ προχώματος τούτου προερχόμενα προσκώμματα ὑπερνήκησιν τις τὸ λοιπὸν τῆς πορείας καθίσταται πλέον εὐκόλον· εἰς ἀπόστασιν δύο λευγῶν περὶ τοῦ ἡφαιστείου οὔτε χόρτα οὔτε φυτὰ γεν-

νώνται ἢ γῆ εἶναι πλημμυρισμένη ἐν μέρει ἀπὸ ποταμούς συντετριμμένων λίθων, καὶ πᾶνταχοῦ βλέπει τις κίσσηριν καὶ κόνιν

Ἡ κορυφή τῆς Ἑκκλης εἶναι διηρημένη εἰς τρεῖς ἄκρας, τῶν ὁποίων ἡ μεσαία εἶναι ἡ ὑψηλότερα. Ἀλλ' εἰς τινὰ μέρη τὸ ὄρος φαίνεται ὅτι τελειώνει δι' ἐνὸς ἀπλοῦ κωνοειδοῦς σωροῦ. Τὸ ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θλάσσης ὕψος τοῦ δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὸν, φαίνεται ὅμως ὅτι εἶναι τεσσαρῶν μέχρι πέντε χιλιάδων ποδῶν. Ὅπότεν ὁ Βάνκ καὶ οἱ σύντροφοὶ αὐτοῦ ἀνέβησαν εἰς τὴν Ἑκκλην, ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ὄρους ἐξεφέροντο καταγίδες ἀτμῶν τεσσαράκοντα εῖδη μακρὰν τῆς κορυφῆς εὔρον οἱ περιηγηταὶ τρύπαν τινὰ τριῶν ποδῶν διαμέτρου, ὅθεν ἐξήρχετο τοσοῦτον θερμὸς ἀτμός, ὥστε κἀνὲν θερμόμετρον δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ προσδιορίσῃ τὴν θερμοκρασίαν του, καὶ συγχρόνως εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ἀπὸ νέφη ἐκ τῶν ὁποίων προήρχετο πολλὰκις ἄνεμος τοσοῦτον σφοδρὸς ὥστε ἠναγκάζοντο οἱ περιηγηταὶ νὰ πίπτωσι χάμω, τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν γῆν, ὅπως μὴ βρωθῶσι παρὰ τῶν ἀνέμων ἐπὶ τῶν κρημνῶν. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αἰῶνος τούτου γενομένην ἔρευαν τῆς Ἰσλανδίας, οἱ περιηγηταὶ ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἑκκλης βαδίζοντες ἐπὶ δύο ποδῶν χιόνος· καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα χωρὶς νὰ εὕρωσιν οὔτε γασμάς, οὔτε καπνὸν, οὔτε πῦρ, οὔτε πηγὰς ἀναβράζοντος ὕδατος· ἡ βαθυτέρα σιωπὴ καὶ ἡ ἐντελεστερα γαλήνη ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐπεκράτουν· κατέβησαν ἐκ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς, πρὸς τὸ μῆκος βαθυτάτου τινος γάνδακος σχηματισθέντος ἐκ χειμάρρων, ὅστις διαχωρίζει τὴν Ἑκκλην ἐκ τῆς κορυφῆς μέχρι ποδῶν, καὶ τὸν ὁποῖον ἐνόμισαν ὡς ἕγνος τῆς κατὰ τὰ 1300 συμβάσεως ἐκρήξεως· ἀναφέρουσι τὰ χρονικὰ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν, τὸ ἠφαίσιον ἐξεβράχη καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος, καὶ ἠνεώχθη μέχρι τῶν σπλάγγων του.

Παρατηρήθη ἡ παράδοξις σύμπτωσις ἐκρήξεων τινῶν τῆς αἵτησις ἢ τοῦ Βεσουβίου, γενομένων συγχρόνως μετὰ τῶν ἠφαιστειῶν τῆς Ἰσλανδίας, κυρίως δὲ κατὰ τὰ 1578, 1554, 1636, 1717, 1754, 1755 καὶ 1766 ἐποχῇ τῆς τελευταίας ἐκρήξεως τῆς Ἑκκλης.

Δυσκόλως δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ πῶς ὁ τοσοῦτον ὑποκείμενος εἰς τὰ τρομερὰ τῶν ἠφαιστειῶν ἀποτελέσματα τόπος οὗτος εἶναι δυνατόν νὰ ἐξκολουθῇ νὰ κατοικῆται. Τὰ χρονικὰ εὐρίσκονται πλήρη διηγήσεων περὶ τῆς φθορᾶς τῆς προξενουμένης ἀπὸ τὰς φλογώδεις ὕλας καὶ τοὺς σεισμούς τῆς γῆς. Ἐνίοτε, ἀντὶ πυρός, ὄρη παγετῶν κατέχοντα τινῶν ἠφαιστειῶν τὰς κορυφὰς γέονται ὡς χεῖμαρροι.

Κατὰ τὰ 1783 ἡ Σκαπτάα-Ιοκιοῦλ (Skaptaa-Jokul) ἕτερον πυρῆνευστον ὄρος τῆς Ἰσλανδίας ἔκαμε τοιαύτην τρομερὰν ἐκρήξιν ὅποια πώποτε δὲν συνέβη εἰς τὴν Ἑκκλην. Τέσσαρες χιλιάδες ἀνθρώπων ὄντων ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν ἐκεῖ, ὅχι μόνον, ὡς ἐκ τοῦ πυρός καὶ τῆς βροχῆς τῶν συντετριμμένων λίθων, ἀλλὰ προσέτι καὶ ὡς ἐκ τοῦ λοιμοῦ, προελθόντος ἐκ τῆς φθορᾶς τῶν φυτῶν, τῆς ἀπωλείας τῶν ποιμνίων καὶ τῆς ἐκ τῶν παραλίῶν ἀπομακρύνσεως τῶν ἰχθύων. (10.)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Περὶ κινδυνασφαλιστικῶν καταστημάτων.

Διάσημοι δημοσιογράφοι, ὅποιοι ὁ Πούμφενδὸρφ, ὁ Βαρβεύρακ καὶ ἄλλοι συμπέραναν ἀπὸ διάφορα τεμάχια τοῦ Γίτου Λιβίου, Σουετανίου καὶ Κικέρωνος ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἀσφαλισμῶν ἦτο γνωστὴ καὶ ἐπὶ Ῥωμαίων. Ὀνομαστὶ δὲ ὁ Κικέρων εἰς μίαν ἀπὸ τὰς ἐπιστολάς του ὁμιλεῖ περὶ τῆς προνοίας, τὴν ὑποίαν ἔλαβεν εἰς τὴν Λαοδίκειαν διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὰ δημόσια γρήματα ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ δρόμου.

Ἡ ἀσφαλιστικὴ δὲ ἐταιρεία κατὰ τῶν κινδύνων τῆς θαλάσσης ὑπῆρχεν ἤδη εἰς τὴν Ἀγγλίαν κατὰ τὸ 1560. Ψήφισμα δὲ τῆς Φλωρεντικῆς διοικήσεως ἐκδεδομένον κατὰ τὸ 1532 περὶ τοῦ κατὰ τὸ Λιβουρνον ἐμπορίου περιέχει τὰς πρώτας βάσεις τῆς ἐμπορικῆς ταύτης πράξεως. Εἰς ἄλλο δὲ διάταγμα τῆς αὐτῆς πολιτείας (1526) ἀπαγορεύεται ὁ ἀσφαλισμὸς ἀνομολογῆτων ἐμπορευμάτων· ὁ δὲ περίφημος ἱστορικὸς Γουίσσαρδίνης, ὅστις ἔγραφε περὶ τῶν κάτω χωρῶν κατὰ τὸ 1567, σημειοῖ ὅτι οἱ ἔμποροι τῆς Ἀμβέρσης συνείθιζον ἕκτοτε νὰ ἀσφαλίζωσι τὰ πλοῖά των. Τὸ δὲ κινδυνασφαλιστικὸν κατάστημα τοῦ Ἀμστελοδάμου συστήθη κατὰ τὸ 1598. Ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία τῆς Δανίας ἔλαβεν ἀρχὴν περὶ τὸ 1726· ἦτο δὲ αὕτη συγχειμένη ἀπὸ πολλὰς μετοχᾶς ἢ μερίδας χιλίων σκούδων ὅστις δὲ γίνεται μέτοχος ἀρκεῖ νὰ ὑπογράψῃ καὶ νὰ δώσῃ ἐγγυητὴν· ἡ συνεισφορά αὕτη συνίστατο εἰς 600,000 σκούδα κατὰ τὸ 1748. Τὸ κατάστημα δὲ τοῦτο δὲν ἀσφάλιζε ἄλλοτε ἐπέκεινα τῶν 30,000 σκούδων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου, ἐκτὸς τῶν ἀποπλέοντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τὰ ὅποια ἀσφαλίζοντο μέχρι 60,000, ἀπέφερε δὲ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο 9 εἰς τὰ 0|0 κατὰ τινὰς χρόνους.

Ἐκτὸς τοῦ ἀσφαλισμοῦ τῶν πραγμάτων κατὰ θάλασσαν ὑπάρχουσι εἰς

τὴν Εὐρώπην καταστήματα τὰ ὅποια ἀσφαλίζουνε τὰς οἰκοδομὰς ἀπὸ τὰς πυρκαϊᾶς. Τοιοῦτον ὑπάρχει εἰς τὴν Κοπεγχάγην (τῆς Δανίας) ἀπὸ τὰ 1731. Ὄταν οἰκία τις ἀσφαλισμένη κατῆ, ἡ ἔταιρεία ἀποδίδει τὰ 9|10 εἰς τὸν κύριον αὐτῆς, παραχωρῶν τὰ ἐρείπια ἀντὶ τοῦ 1|10· ἂν δὲ οὗτος ἀφ' οὗ ἀσφάλισε τὴν οἰκίαν του ὑπὲρ τὴν ἀληθινὴν αὐτῆς ἀξίαν φανῆ ὑποπτος ὡς ἐμπροσθῆς (ὅτι αὐτὸς ἔβαλε τὸ πῦρ), ἡ ἔταιρεία τὸν καταδιώκει δικαστικῶς, ἀλλ' ἀναδέχεται πάντοτε τὰς ὑποθήκας, μὲ τὰς ὑποίας ἡ οἰκία ἔτυχεν ἐπιφορτισμένη. Εἰς δὲ τὴν πόλιν τῶν Παρισίων πρῶτον κατὰ τὸ 1745 συστάθη ἀσφαλιστήριον κατὰ τῶν πυρκαϊῶν· εἰς ἄλλους δὲ τόπους κατὰ διαφόρους καιροὺς. Νομίζομεν περιεργον νὰ εἰπωμεν ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὸ 1609 πρότειναν εἰς τὸν Κόμητα, σήμερον δὲ δούκα τοῦ Ὀλδεμβούργ, προσθεμένου τινὸς ἐπιμέτρου εἰς τοὺς τακτικοὺς φόρους, νὰ ἀναδεχθῆ αὐτὸς τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀσφαλισμὸν ὅλων τῶν οἰκοδομῶν τῆς ἐπικρατείας του.

Τέλος εὐρίσκονται εἰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ ὀνομαστὶ εἰς τὴν Σουηδίαν ἔταιρεῖαι, αἱ ὅποια ἔχουσιν εἰς ὅλας τὰς παραλίους πόλεις τοῦ βασιλείου δραστηρίου ἀνθρώπους, οἵτινες ἀμέσως ἀφ' οὗ ἀκούσθῃ ναυάγιον τρέχουσιν εἰς τὸν τόπον, ὅπου τοῦ πλοῖον ἔπαθε διὰ νὰ συνάξωσιν εἴτε τὰ πράγματα τοῦ φορτίου, εἴτε καὶ τοῦ πλοίου τὰ ἐρείπια. Ὄταν δὲ τὸ πλοῖον καταρτισθῆν ἠθλασσοπορήσῃ πάλιν καὶ καταχθῆ εἰς λιμένα, ἡ ἔταιρεία ἐπισκεπτομένη αὐτὸ λαμβάνει δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας· λαμβάνει δὲ καὶ τὸ τρίτον τῶν συναγομένων χρημάτων ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν πραγμάτων, εἴαν ἀνευδοθήσαν ἀπὸ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ κώδωνος ἢ ἄλλης τινὸς μηχανῆς.

(2.)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἰωάννης Κέπλερ (Kepler)

Ὁ Ἰωάννης Κέπλερ γεννηθεὶς εἰς Βιέλην (Viell) τοῦ Δουκάτου τῆς Βιρτεμβέργης τὴν 29 Δεκεμβρίου 1571, ἔχει δικαιώματα μεγάλα εἰς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ὡς σμικρύνας, διὰ τῆς ἀγχινοίας του καὶ τῶν ἀπέριων αὐτοῦ ἐργασιῶν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος τὰ ὅρια· οὗτος περιωρίσας ὅλας τὰς περὶ πλανητικῶν κινήσεων παρατηρήσεις εἰς μικρὸν τινα ἀριθμὸν γενικῶν ἀντικειμένων, κατέστησε δυνατόν τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀρχῆς τῶν κινήσεων αὐτῶν. Ἄν ὁ Νεύτων

πρέπει νὰ θεωρηθῆ δικαίως ὡς θεμελιωτῆς τῆς φυσικῆς ἀστρονομίας, οὐχ ἥττον πρέπει καὶ ὁ Κέπλερ ν' ἀναγνωρισθῆ ὡς χρηρηγῆσας εἰς τὴν ὠρίαν αὐτὴν οἰκοδομὴν τὰς ἀκλονήτους θάσεις.

Ἡ κλίσις τοῦ Κέπλερ ἐφάνη ἐκ νεαρᾶς του ἡλικίας· 25 ἔτη εἶχεν ὅπου ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα (prodromus dissertationum cosmographicarum) εἰς τὸ ὅποιον ἐπροσπάθει νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν πλανητῶν, καὶ τὰς ἀποστάσεις αὐτῶν ἐκ τοῦ ἡλίου κατὰ τὰς ιδιότητας τῶν τακτικῶν σωμάτων τῆς Γεωμετρίας. Καίτοι μὴ περιέχον οὐδεμίαν τῶν ἀνακαλύψεων αἰτινες κατέστησαν τὴν δόξαν τοῦ Κέπλερ ἔκτοτε, τὸ βιβλίον τοῦτο μ' ὅλα ταῦτα ἐφέιλκυσεν οὐχ' ἥττον τῶν σωφῶν τὴν προσοχὴν. Ἀναγινώσκων τὸν Πρόδρομον αὐτὸν ὁ Τυχο-Βραχῆς (Tycho - Brahé), εἰς τῶν τότε σημαντικωτέρων παραρατηρητῶν Ἀστρονόμων προησθάνθη ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐμελλε νὰ ἐξῆκολουθήσῃ ἐπαξίως τὰς ἰδίας τούτου ἐργασίας. Ὁ Τυχο-Βραχῆς φεύγων τὴν πατρίδα αὐτοῦ ὅθεν ἐδιώκετο ἀπὸ χαμερπεῖς καταδρομᾶς, εἶχεν εὖρει ἄσυλον ἔντιμον παρὰ τῷ αὐτοκράτῳ· Ρόδολφῳ· ἐπεθύμησε τότε τὰ μέγιστα νὰ ἴδῃ μετ' αὐτοῦ ἐργαζόμενον τὸν νέον Κέπλερ, ὅστις εἶχεν ἤδη δώσει τοσοῦτον ὑψηλῆς ἐμπειρίας δείγματα. — « Εἰς τὰς ἐπιστολάς του, λέγει ὁ Κέπλερ, μὲ προσέτρεπε νὰ παραιτήσω πᾶσαν ὑψηλὴν πραγματείαν, διὰ νὰ ἐνασχοληθῶ κατ' ἐξαιρέσειν εἰς τὴν σπουδὴν τῶν πραγματικῶν ἀντικειμένων, τὰ ὅποια εἶχε συλλέξει οὗτος, καὶ τὰ ὅποια μ' ἐπρότεινε νὰ με κοινοποιήσῃ παριστῶν μοι ὅτι ὁπόταν βοηθηθῶ ἀπᾶς ἐκ τῶν πραγματικῶν αὐτῶν ἀντικειμένων, ἤθελε μ' εἶσθαι πλέον εὐκολον νὰ ὑψωθῶ εἰς τὴν γνῶσιν τῶν αἰτιῶν αὐτῶν ». Τὸ πολῦτιμον τοῦτο μέρος κάμνει τιμὴν εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Τυχο-Βραχῆος, ὅστις ἔβλεπε προφανέστατα τὸν σκόπελον ὅπου ἐδύνατο ν' ἀπολεσθῆ ὁ Κέπλερ παρασυρόμενος ἐκ τῆς ὀρμῆς τῆς ἀγχινοίας του, καὶ ὠθούμενος ἐκ τῆς οἰζύτητος τοῦ πνεύματός του εἰς τὸ νὰ ὑπερβῆ τῆς παρατηρήσεως τὰ ὅρια, καὶ ἐγκαθιδρύσῃ ὡς ἀρχὰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ διανοήσεις, πρὶν ἢ εἰρεθῆ εἰς στάσιν νὰ δικαιολογήσῃ αὐτάς διὰ τῆς πραγματικότητος τῶν φαινομένων. Ἀλλ' ἐπίσης ὁπόταν τῆς αὐτῆς ζωηρᾶν φαντασίαν, καὶ τὴν φιλοδοξίαν αὐτῆν τοῦ νὰ παρεισδύσῃ εἰς τὰ βαθύτερα τῆς φύσεως μυστήρια ἔχων ὁ Κέπλερ ἤθελεν ἀποκτήσει καὶ τὴν διάγνωσιν τῶν πραγματικῶν ἀντικειμένων, καὶ ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν του ὅλην τὴν διὰ μακρῶν ἐργασιῶν ἀποκτηθεῖσαν ὕλην, ἤθελεν ἀνακαλύπτει ἀλανθάτως συνεχεῖς ἀληθείας καθ' ἑκάστην. Ὁ Τυχο-Βραχῆς ἐξωμάλυνεν πᾶν

πρὸς τοῦτο ἐμπόδιον, κατωρθώσα; νὰ λάβῃ ὁ Κέπλερ τὸν τίτλον Αὐτοκρατορικοῦ Μαθηματικοῦ, καθὼς καὶ τῆς θέσεως ταύτης τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὸν προέτρεψεν ἐπομένως ν' ἀποκατασταθῇ εἰς Πράξαν μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

Μετὰ ταῦτα ἐξερενήσας τὰς πολυτίμους τοῦ Τυχοδραχῶς παρατηρήσεις, ὁ Κέπλερ ἔλαβε πολλάκις τὴν δόξαν τοῦ νὰ ἔχῃ δίκαιον κατὰ τοῦ περιδύξου τούτου ἀστρονόμου, ἀλλ' οὐδὲ μίαν στιγμὴν ἔπαυσε ποτὲ τοῦ ν' ἀποδίδῃ εἰς τὸν εὐεργέτην του τὴν ὀφειλομένην εἰς αὐτὸν δικαιοσύνην.

Ὁ Κέπλερ δὲν ὤφελήθη ἐπὶ πολὺ ἀπὸ τὰς συμβουλὰς τοῦ Τυχο - Βραχοῦ, καλῆτι πρόωρος θάνατος ἀφῆρσε τὸν Ἀστρονόμον τοῦτον τῆς Δανίας ἀπὸ τὰς ἐπιστήμας. Ἐπιφορτισθεὶς νὰ συντάξῃ, κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν παρατηρησεῶν του, νέους ἀστρονομικούς πίνακας, ὁ Κέπλερ καθιέρωσεν εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς μεγάλης ταύτης ἐργασίας ἕξ ἔτη τῆς ζωῆς του. Τότε εὔρε τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ προσδιορίσῃ τοὺς ἀληθεῖς τῆς πλανητικῆς κινήσεως νόμους, γνωστοὺς ἤδη ὑπὸ τὸ ὄνομα νόμοι τοῦ Κέπλερ.

Μετὰ τὰς μεγάλας ἀνακαλύψεις δι' ὧν ἐπλούτησεν ὁ Κέπλερ τὴν ἀστρονομίαν, ὅ,τι προσβάλλει κυρίως τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, ὅ,τι ἀληθῶς ἀξίον θαυμασμοῦ καθίσταται, εἶναι ὁ ἔνθερος αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπιστήμας ζῆλος ὁ ἐνθουσιασμός του οὗτος ὁ πλήρης θρησκείας καὶ ποιήσεως παρ' ὧν ὁ Κέπλερ ἐμψυχούται καὶ στηρίζεται εἰς τὸ στάδιόν του. Ὁ Τοιαύτης μεγάλης ἀγχινοίας ἀνὴρ οὗτος τὸν ὅποιον μᾶς προητοίμασεν ὁ Νεῦτων, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι θέλουσιν συναριθμῆσθαι αἰωνίως εἰς τοὺς ὠραίους τίτλους τῆς δόξης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔζησεν εἰς τὴν ἀθλιότητα εἰς ἕνδεκα ἐτῶν διάστημα ὑπέφερον εἰς Πράξιν τὰς φρικτὰς συνεπείας τοῦ λιμοῦ καὶ εἰς τὸ 59 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἀπέθανε ζητῶν εἰς Ρατισβόννην τὰ καθιστερήσαντα τῶν ἀποδοχῶν του, καὶ μὴ ἀφήσας ἐτέρην τινα κληρονομίαν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ σύζυγον καὶ εἰς τὰ τέκνα του εἰμὴ ὄνομα μόνον ἐντιμον. Εἰς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ πρώτου συγγράμματός του, τοῦ Προδρόμου αὐτοῦ περὶ τοῦ ὁποίου ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν δύναται τις νὰ ἴδῃ ὅτι ἕκτοτε εἶχε σταθμίσει τὰς δυσχερείας τῆς ζωῆς τὴν ὁποίαν ἔμελλε νὰ ἐναγκαλισθῇ. « Ποῖον πρᾶγμα, λέγει, εἰς τὰς ἐξοχὰς, εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὰ Βασίλεια, εἰς τὸ κράτος αὐτὸ τοῦ κόσμου δύναται νὰ ἔχῃ ἰκανὴν εὐτυχιάν ἢ ἰκανὴν διάρκειαν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τοῦ πνεύματος τὰς ἀνάγκας; εἰς ἀντικείμενα λοιπὸν καλλίτερα πρέπει ν' ἀποτεινόμεθα, πρέπει νὰ παραιτησώμεν τὴν γῆν καὶ νὰ ὑψωθῶμεν εἰς τὸν οὐρανόν. . . Τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ θέλουσιν

« εἶσθαι τότε τὰ μόνα μεγάλα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας καὶ θέλομεν εὔρει « εἰς τὴν θέαν των τὴν ἀληθῆ καὶ καθαρὰν ἠδονήν ἃς περιφρονῶσιν ἄλλοι « τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς μελέτας, ἃς ζιτωῖσι τύχην πανταχοῦ, ἃς συνάξωσι θυσαυρούς καὶ πλοῦτη! Εἰς τοὺς ἀστρονόμους ἀρκεῖ μόνον ἡ δόξα τοῦ ὅτι διὰ « τοὺς ἀληθεῖς φιλοσόφους γράφουσι. » Εἰς ὅλα τὰ ἄλλα συγγράμματά του εὐρίσκει τις ἐν αἰσθημα εὐγενῆς τῆς ὑπεροχῆς του, μίαν ζωηρὰν χαρὰν διὰ τὰς ἀληθείας τῶν ὁποίων ὑπεξήρесе τὸ μυστήριον ἀπὸ τὴν φύσιν, καὶ προπάντων τὴν πλήρη πεποιθήσιν αὐτοῦ εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, αἰσθημὰ τὸ ὅποιον ἡθεὶα πρόνοια θέτει εἰς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τὴν καρδίαν, ὅπως τοὺς παρηγορήσῃ διὰ τὴν ἀδικίαν των συγχρόνων των. Εἰς τὸ προοίμιον βιβλίου τινὸς ὅπου ἀναγγέλλει μίαν τῶν λαμπροτέρων ἀνακαλύψεων του, φοβεῖται μήπως δὲν ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία αὐτοῦ καλῶς. « Ἰςερον ἀφ' ὅλα « ταῦτα, λέγει, ὁ κληρὸς ἐρρίφθη! γράφω διὰ τοὺς συγχρόνους μου, ἢ καὶ « διὰ τὸ μέλλον ἀδιαρίτως. Τὸ βιβλίον μου θέλει περιμείνει ἑκατὸν ἔτη, ἀναγνωσθῆναι τινα, χρεῖας τυχούσης, ὁ θεὸς περιέμεινεν ἕξ χιλιάδας ἔτη ἕνα « θεατὴν, ὅστις ἠδύνατο τὸ ἔργον του νὰ ἐννοήσῃ. »

Ὁ Κέπλερ παρεσύρθη πολλάκις ἐκ τῆς ζωηρότητος τῆς φαντασίας του εἰς ἰδέας τῶν ὁποίων τὴν τόλμην δὲν δικαιολόγησε παντελῶς ἡ πείρα, ἀλλ' ἐπίσης αἱ προφητεῖαι του ἐπεβεβαιώθησαν πολλάκις λαμπρῶς ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης. Καθ' ἣν ἐποχὴν δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη ἡ φυσικὴ Ἀστρονομία, ἔθετεν ἐντὸς τοῦ Ἡλίου τὴν ἐνεργητικὴν πηγὴν τῶν δυνάμεων αἰτινες κινουσὶν ὅλους τοὺς πλανήτας ἀνήγγειλλε τὴν ἀμοιβαίαν τάσιν τῆς Σελήνης καὶ τῆς Γῆς, ἀποδίδων τὰς ἀνισότητας τῆς πρώτης εἰς τὴν ἐνεργειαν τοῦ ἡλίου ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου δορυφόρου καὶ ἐξήγει τῆς θαλάσσης τὴν παλίρροϊαν διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς Σελήνης. Τέλος ἐκ τῶν κοσμογονικῶν ἰδεῶν του ὀδηγούμενος, εὔρεν ὅτι ὁ ἥλιος στρέφεται ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς δίσσεως πρὸς τὴν ἀνατολήν, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἀπέδειξεν ὁ Γαλλοῦσιος ἐπομένως διὰ τοῦ Τηλεσκοπίου, καὶ ἀνήγγειλε προσέτι φωταγωγημένην τινα ἀτμοσφαῖραν περὶ τοῦ ἡλίου, εὐρισκομένην πολὺν καιρὸν πρὶν ἢ παρατηρήσῃ ὁ Δομινίκος Κασίνης (Dominique Cassini) τὸ ζωδιχκὸν φῶς. (10)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ.

Ὁ Ἀγγλομερικανὸς φιλόσοφος, Βενιαμὴν Φραγκλίνος, ἐξέδιδεν εἰς διάστημα πολλῶν ἐτῶν ἡμερολόγιον, ὅπου καταγράφετο πολλὰς πληροφορίες καὶ γινωσκὰ ταῦτα συνῆρουν τὸ τελευταῖον

καὶ συμπεριέλαθεν εἰς τὴν ἐπομένην ὁμίλιαν, ἥτις ἀνεγνώσθη μὲ πολλὴν ἡδονὴν καὶ ὄφελος ἀπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ. Πτωχὸς Ἀντώνιος εἶναι τόνομα, μὲ τὸ ὅποιον ἐκάλει ἑαυτὸν ὁ Φραγκλῆς εἰς τὸ ἡμερολόγιον.

Ἐχω εἰς ἀκοῆς, ὅτι ἡ μεγαλητέρα ἡδονὴ τῶν συγγραφέων εἶναι νὰ βλέπωσι τὰ συγγράμματά των μὲ σέβας ἀναφερόμενα ὑπ' ἄλλων. Στοχάσου λοιπὸν, φίλε ἀναγνώστα, πόσον μ' εὐχαρίστησε τὸ ἀκόλουθον συμβάν.

Πρὸ ὀλίγου ἐστάθην ἐφιππος εἰς μέρος, ὅπου ἔμελλε νὰ γένη δημοπρασία. Πολλοὶ ἦσαν ἐκεῖ συνθηροισμένοι· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἀκόμη φθάσειν ἡ διωρισμένη ὥρα, συνωμίλουσι οἱ ἄνθρωποι περὶ τῆς δυστυχίας τοῦ καιροῦ, ὅτε εἰς τῆς συνελεύσεως, στρέφων πρὸς εὐσχήμονα γέροντα, τὸν λέγει· σὺ δὲ, γέρον Ἀβραάμ· τί νομίζεις; Δὲν σὲ φαίνονται οἱ καιροὶ κάκιστοι; Δὲν εἶναι τῶντι πολλὰ θαρεῖς οἱ φόροι; Πῶς ἔχομεν νὰ τοὺς πληρώσωμεν; Δὲν ἐμπορεῖς νὰ μᾶς δώσης κάμμιναν συμβουλήν; Ὁ γέρον Ἀβραάμ σκεφθεὶς ὀλίγον, ἀπεκρίθη, ἐπειδὴ ζητεῖς τὴν γνώμην μου, σὲ τὴν λέγω μὲ συντομίαν, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, εἰς τοὺς φρονίμους ὀλίγα· καὶ, ἀπὸ λόγια σάκκος δὲν γεμίζει. Ὅλοι συνέτρεξαν παρακαλοῦντες εἰς ὁμίλιαν τὸν γέροντα Ἀβραάμ, ὅστις, ἀφοῦ τὸν ἐπερικύκλωσαν, ἤρχισεν οὕτω.

« Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ καλοὶ γείτονες, οἱ φόροι εἶναι τῶντι πολλὰ θαρεῖς· πλὴν ἤθελαν εἶσθαι ὑποφερτοὶ, ἂν ἦσαν μόνον οἱ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν ἐπιβαλλόμενοι· ἀλλ' εἶναι καὶ ἄλλοι, καὶ εἰς τινὰς ἡμῶν θαυράτατοι. Εἰς τὴν ὀκνηρίαν, παραδείγματος χάριν, πληρόνομεν διπλοῦς· εἰς τὴν ὑπερηφανίαν, τριπλοῦς· καὶ εἰς τὴν μωρίαν τετραπλοῦς· καὶ τὸ κακὸν εἶναι, ὅτι ἀπὸ τοὺς φόρους τούτους δὲν ἐμπορεῖ οὔτε ἡ κυβέρνησις αὐτὴ τὸ ἐλάχιστον νὰ μᾶς ἐλαφρύνῃ. Ἰπάρχει ὁμως ἐλπίς σωτηρίας, ἂν θέλωμεν ν' ἀκούσωμεν συμβουλήν· διότι, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, ὁ θεὸς λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον, βόηθου, ἂν θέλῃς νὰ σὲ βοηθήσω.

« Πόσον ἠθέλαμεν παραπονεῖσθαι, φίλοι, ἂν μᾶς ἠνάγκαζεν ἡ διοίκησις ν' ἀριεργύωμεν εἰς δουλείαις αὐτῆς τὸ δέκατον τοῦ καιροῦ μας! Ἀλλὰ μήπως δὲν ἀληθεύει, ὅτι ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους ἡμῶν δαπανᾶται πολὺ πλειότερος καιρὸς εἰς τὴν παντελῆ ἀργίαν καὶ τὴν ματαιοποιαν; Ἡ ὀκνηρία, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὅ,τι ἡ σκωρία εἰς τὰ μέταλλα, φθείρουσα πλεον παρὰ τὴν ἐργασίαν· διότι, ὅσον πλεον μεταχειρίζεσαι· τὸ κλειδίον, τόσον λαμπρότερον γίνεται. Ἀλλ' ἂν ἀγαπᾶτε τὴν ζωὴν, λέγει ἀκόμη ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, οἰκονομεῖτε τὸν καιρὸν μ' αὐτὸν αὐτὴ μετρεῖται. Πόσον πλεον τοῦ φυσικῶς ἀναγκαίου δὲν δίδομεν εἰς τὸν

ὑπνον, λησμονοῦντες τὸ, ἡ κοιμημένη ἀλωποῦ ὄρνιθας δὲν πιάνει· καὶ ὅτε δι' ἀρκετὸν καιρὸν θέλομεν κοιμηθῆν, ὅταν καταβῶμεν εἰς τὸν τάφον.

Ἄν ὁ χρόνος ἦναι τὸ πολυτιμότερον τῶν καλῶν, ἡ ἀνοικονομησία του, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἀσωτία· ἐπειδὴ, κατ' αὐτὸν ἀκόμη, χρόνος διασκορπισθεὶς δὲν συναθροίζεται πλεον· καὶ, ὁ λεγόμενος ἀρκετὸς χρόνος εἶναι παραπολύ σύντομος. Ἀνδρίζεσθε λοιπὸν, κ' ἐργάζεσθε ἐνόσφ' ἐμπορεῖτε. Διὰ τῆς προθυμίας κατορθοῦμεν πολλὰ μὲ ὀλίγον κόπον.

« Εἰς τὴν ὀκνηρίαν, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, ὅλα εἶναι δύσκολα· εἰς τὴν φιλοπονίαν, εὐκολα. Ὁ ἀργὰ σηκνόμενος γυρίζει ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὸ πλεον τῆς ἡμέρας, καὶ μόλις ἐπιστρέφων εἰς τὸ ἔργον του νυκτιάζεται. Ἡ ὀκνηρία θαδίζει τόσον ὑπομονητικὰ, ὥστε ἡ πενία δὲν ἀργεῖ νὰ τὴν προφθάσῃ· καὶ πάλιν, σπρῶχνε ἐμπρὸς τὰς ὑποθέσεις σου· μὴ τὰς ἀφίνης νὰ σὲ σπρῶχνωσι καὶ,

Ἐμβαίνει κλίην ἐνώρις, φεύγει τὴν ἴσάν χαράξῃ.

Ὁ θέλων κτήματα καὶ νοῦν κ' ὑγίαν νὰ φυλάξῃ.

« Τὶ σημαίνουν λοιπὸν αἱ ἐλπίδες καὶ εὐχαὶ μας· δι' εὐτυχαστέρους καιρούς; Οἱ καιροὶ μεταβάλλονται εἰς τὸ καλὸν, ὅταν ἡμεῖς μεταβαλῶμεν. Ἡ φιλοπονία, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, χρεῖαν δὲν ἔχει ἀπὸ εὐχάς· Κέρδος χωρὶς κόπον δὲν γίνεται. Ἐπειδὴ δὲν ἔχω χωράφια, πρέπει νὰ μὲ χρησιμεύσωσιν αἱ χεῖρές μου· καὶ ἂν εἶχα, ἐπειδὴ πληρόνουσι μεγάλους φόρους, ὡς φρόνιμα τὸ ἐστοχάσθῃ ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, ἐργαστήριον καὶ γῆ διαφορὰν δὲν ἔχουν, πᾶσα τέχνη κέρδος καὶ τιμὴν φέρει. Ἀναγκαῖον εἶναι ὁμως νὰ ἐπιμελώμεθα τὸ ἔργον καὶ τὴν ὑπόληψίν μας· εἰ δὲ μὴ, οὔτε ὁ ἀγρὸς, οὔτε τὸ ἐμπόριον, θέλει μᾶς βοηθήσειν εἰς πληρωμὴν τῶν φόρων. Ὁ φιλόπονος δὲν φοβεῖται τὴν πείναν. Ἡ πείνα στέκει πρὸ τῆς θύρας τοῦ φιλοπόνου· ἀλλὰ δὲν τολμᾷ νὰ ἐμβῇ, ὡς λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος· δὲν εἰσέρχεται δὲ οὔτε ὁ φορολόγος· καὶ οἱ ὑπ' αὐτόν· διότι ἡ μὲν φιλοπονία πληρόνει τὰ χρεῖα, ἡ δὲ ἀπελπισία τὰ αὐξάνει. Χρεῖα δὲν εἶναι νὰ εὔρετε θησαυροὺς, οὔτε πλούσιοι συγγενεῖς νὰ σᾶς κάμωσι κληρονόμους. Ἡ ἐνασχόλησις, ὡς λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, εἶναι ἡ μήτηρ τῆς εὐτυχίας· καὶ, ὁ θεὸς δὲν ἀρνεῖται τίποτε εἰς τὴν φιλοπονίαν. Γεωπονεῖτε ἐνώ ὁ ὀκνηρὸς κοιμᾶται, καὶ θέλετε ἔχειν τὸν ἀναγκαῖον σῖτον, καὶ διὰ νὰ πωλήσετε γεωπονεῖτε καθ' ὅλας τὰς στιγμὰς, τὰς ὁποίας ὀνομάζομεν σ ἡ μ ε ρ ο ν, διότι δὲν γνωρίζετε παῖα ἐμπόδια θέλετε ἀπαντήσειν τὴν αὐρίον. Μία σήμε-

ρον, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, εἶναι προτιμότερα ἀπὸ δύο αὐρίων· καὶ πάλιν, σημερινὸν ἔργον εἰς τὴν αὐρίον μὴ τ' ἀρίνης. Ἄν ἦσθε ὑπηρεταὶ καλοῦ κυρίου, ἤθέλετε τὸ νομίζειν μεγάλην ἐντροπὴν νὰ σᾶς πιάσῃ ἀργού· ἀλλὰ δὲν εἴσθε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας; Ἐντρέπεσθε λοιπὸν νὰ βλέπετε αὐτοὺς ἀργούς, ἐνῶ ἔχετε τόσα χρέη νὰ ἐκπληρώσετε πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τὴν οἰκογένειαν, πρὸς τὴν πατρίδα, πρὸς τὸν βασιλέα σας. Σκληρύνετε τὰς παλάμας σας διὰ τῆς συχνῆς μεταχειρίσεως τῶν ἐργαλείων· ἐξέρχεσθε προθύμως εἰς τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας καὶ εἰς τὸν παγετὸν τῆς νυκτός, ἐνθυμούμενοι ὅτι, κατὰ τὸ ἡμερολόγιον, κἄτος κλεισμένος εἰς σάκκον ποντικούς δὲν πιάνει. Τὰ χρέη σας, τὸ ὁμολογῶ, εἶναι πολλὰ, καὶ ἴσως ὀλίγη ἡ δύναμις σας· μὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅμως καὶ μὲ τὴν προσκαρτέρησιν μεγάλα πράγματα κατορθοῦνται. Νερὸν στάζον ἀδιακόπως τρυπᾷ τὴν πέτραν· προσέτι, ὁ ποντικὸς κόπτει χονδρὰ σχοινία, καὶ μικροὶ, ἀλλ' ἄλλεπάλληλοι κτύποι καταβάλλουν μεγάλας βλακηνιδίας.

Ἴσως θέλει μὲ εἰπεῖν κἀνεὶς σας, δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ σχολάζω καὶ νὰ ἀναπαύωμαι ὀλίγον; Ἄκουσε, φίλε, τί λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος, καλομεταχειρίζου τὸν καιρὸν σου, ἂν θελῆς νὰ εὐκαιρήσῃ· καὶ μὴ σκορπιζῆς ὦραν, ἐπειδὴ δὲν εἶσαι βέβαιος οὔτε περὶ λεπτοῦ. Τὴν εὐκαιρίαν ἐμπορεῖ τις νὰ δαπανᾷ εἰς τίποτε ὠφέλιμον. Ὁ ἐπιμελὴς εὐκαιρεῖ κἄποτε, ἀλλ' ὁ ὀκνηρὸς οὐδέποτε· διότι βίος εὐκαιρος, καὶ βίος ὀκνηρὸς, εἶναι δύο πράγματα πάντῃ διάφορα. Πολλοὶ θέλουν νὰ ζῶσιν ἀκοπιάστως διὰ μόνης τῆς ἀγχινοίας των, ἀλλ' ἀποτυχαίνουν ἀθλίως· καθότι παρὰ τὴν φιλοπονίαν τίποτ' ἄλλο δὲν ἰσχύει νὰ φέρῃ ἀνάπαυσιν, καὶ ἀφθονίαν, καὶ τιμὴν. Οἱ φεύγοντες τὴν ἡδονὴν, τὴν ἀπαντοῦν συχνότερα. Ἡ ἀγρύπνως κλώθουσα ἔχει φόρεμα φαρδύτατον· καὶ, ἀφοῦ ἀπέκτισα πρόβατον καὶ ἀγελάδα, ὅλοι μὲ χαιρετοῦν, λέγει ὁ πτωχὸς Ἀντώνιος.

Ἀλλὰ, παρὰ τὴν φιλοπονίαν, πρέπει ὡσαύτως νὰ ἔχωμεν σταθερότητα ταξίν, καὶ προσοχήν· νὰ ἐπιθεωρῶμεν τὰς ὑποθέσεις μας μὲ τοὺς ἰδίους μας ὀφθαλμούς, καὶ νὰ μὴν ὑπερεμπιστευώμεθα εἰς ἄλλους. Διότι, κατὰ τὸν πτωχὸν Ἀντώνιον, δένδρον συχνὰ μεταφυτευόμενον, καὶ οἰκογένεια συχνὰ

μετοικιζομένη, ποτὲ δὲν εὐδοκίμοῦν. Τρεῖς μετοικισμοὶ ἐλάπτουν τόσον, ὅσον μία πυρκαϊά. Τὸ αὐτὸ καὶ νὰ ἐρρίπτες τὸ δένδρον εἰς τὴν φωτίαν, ὅταν συχνὰ τὸ μεταφυτεύῃς. Οἰκονόμει τὸ ἐργαστήριόν σου, καὶ τὸ ἐργαστήριόν σου θέλει σὲ οἰκονομεῖ. Ἐπιθυμοῦμεν τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου σου; ὕπαρχε ὁ ἴδιος· εἰ δὲ μὴ, πέμψε ἄλλον. Διὰ νὰ εὐτυχήσῃ ὁ γεωργὸς, πρέπει ἢ νὰ κυβερνᾷ τὸ ἄροτρόν του, ἢ ὁ ἴδιος νὰ τὸ σῦρῃ. Τοῦ κυρίου τὸ βλέμμα ἐνεργεῖ πλέον παρὰ τὰς δύο χεῖρας του. Καὶ πάλιν, τοῦ οἰκοκυρίου τὸ ὀμμάτιον κόπρισμα γίνεται εἰς τὸ χωράφιον. Μεγαλύτερον κακὸν καμνεὶ ἢ ἀπροσεξία παρὰ ἡ ἀμάθεια. Ἄν δὲν ἐπιστατῆς τοὺς ἐργάτας σου, κάμνεὶς τὸ ἴδιον, ὡς ν' ἄφινες εἰς τὴν διάκρισιν των τὸ πουγγίον σου. Πολλοὶ ἠφανίσθησαν, διότι παραπολὺ ἐμπιστεύθησαν τοὺς ἄλλους· ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἡμερολόγιον, εἰς τὰ κωσμικὰ ἢ ἀπιστία, καὶ ὄχι ἡ πίστις, μᾶς σώζει. Ἐπιωφελέστατον εἶναι, ἀγαπητοί, νὰ κυττάζῃ τις ὁ ἴδιος τὰς ὑποθέσεις του. Ἐπιθυμοῦμεν ὑπηρετήν πιστὸν καὶ τῆς εὐχαριστήσεώς σου; ὑπηρετοῦ μόνος σου. Μικρὸν ἀμῆλημα ἐμπορεῖ νὰ γεννήσῃ μέγιστον κακόν. Δι' ἔλλειψιν καρφίου χάνεται τοῦ ἀλόγου τὸ πέταλον· δι' ἔλλειψιν πετάλου χάνεται τὸ ἄλογον· καὶ δι' ἔλλειψιν ἀλόγου χάνεται ὁ καθαλλάρης, ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς φθάνων τὸν φονεῦει· καὶ ὕλον τοῦτο τὸ κακὸν προῆλθε, διότι δὲν ἐφρόντισε νὰ καρφώσῃ τὸ πέταλον.

(Ἄχολουθεῖ)

Ἀνθρώποι.

Ἀναγινώσκομεν εἰς ἐφημερίδα τινὰ, ὅτι εἰς τὸ βασιλείον τῶν Βιρμάνων (Ἄνατ. Ἰνδία) ὅπου γεννῶνται τόσοι φωτόφοβοι ἄνθρωποι (albinos) εὕρισκονται δύο, ἐξ ὧν ὁ μὲν ἔχει κατὰσκεπον τὸ σῶμα ἀπὸ ἀκίδας, ὡς τὸ τοῦ ἐχίνου. . . . (τοιούτος δὲ ἐφάνη πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν) ὁ δὲ ἔχει τὸ δέρμα κατὰτύκνον ἀπὸ μαλλίον 8 μὲν δακτ. εἰς τὴν κεφαλὴν 3 δὲ εἰς τοὺς ὄμους καὶ τὴν ἐπίλοιπον τοῦ σώματος περιφέρειαν.

Κερασφόρος ἄνθρωπος.

Πρὸ ὀλίγων μόνον ἐτῶν ἔζη εἰς τὴν Νεάπολιν ἄνθρωπός τις λεγόμενος

Μικροσίαις ἔχων εἰς τὴν κεφαλὴν ἐπάνωθεν τοῦ αὐτίου ἕν κέρατον κίτρινον, 6 δακτύλους μακρὸν καὶ ἑλικοειδὲς εἰς τὴν ἄκρην, ὥστε περιστραμμένον εἰς τὰ ὀπίσω ἐνώγει ὄχι ὀλίγον τὸ ἰνίον, ὅθεν ἀπεφάσισε γὰρ τὸ κόψῃ τόσο μᾶλλον, ὅσω ἀπὸ 5 ἐτῶν ἤδη εἶχε τὴν σκληρότητα προβατίου κέρατος. Ὁ ἰατρὸς Πένσας ἐπέτελεσε τὴν χειρουργικὴν ταύτην πράξιν· ἀλλὰ μετὰ 6 ἐβδομάδας 2 ἄλλα μικρὰ κέρατα ἡμίσεος δακτύλου τὴ μήκος ἀνε-
σῆσαν εἰς τὸν αὐτὸν τύπον, ἐξαλείφθησαν δὲ μετὰ τινῶν ἡμερῶν ἐμπύρσιν.

Παράδοχοι κλίσεις.

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἠγάπα τὸν Βουκέφαλον, ὁ Νουμᾶς ἔλαφον, ὁ Αὐγούστος ψιττακὸν, ὁ Καλλιγούλας ἵππον, ὁ Βιργίλιος ψύχαν (πεταλοῦσαν) ὁ Νέρων ἕνα ψᾶρα, ὁ Κόμμοδος πίθηκον, ὁ Ἡλιογάβαλος σπορίτην, ὁ Ὀνώριος ὄρνιθα. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀπέθανεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν εὐμορφος καὶ πλουσιώτατος νέος, ὅστις συνέλαβε τόσον ἔρωτα ὑπὲρ ἀσχημοσύνης τινὸς νεανίδος, ὥστε ἔμεναν ἐκστατικὸς ὅταν τὴν ἐβλεπεν ἀποθανῶν δὲ τὴν κατέγησε διὰ τῆς διαθήκης ὡς 8 ἑκατομμυρίων φράγκων κληρονόμον.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

